

ÖDEMELİ YAYINCILIK PLATFORMU (PAY TV) RAPORU

Nisan 2015

TELKODER

SERBEST TELEKOMÜNİKASYON İŞLETMECİLERİ DERNEĞİ

Nisan 2015

Ödemeli Yayıncılık Platformu (Pay TV) Raporu

BAŞKAN'IN MESAJI...

Serbest Telekomünikasyon İşletmecileri Derneği TELKODER, Türkiye'de Telekomünikasyon Hizmetleri Sektöründe tam rekabet ve serbestleşmenin gelişmesine doğrudan katkıda bulunmak, Telekomünikasyon sektöründe faaliyet gösteren işletmeciler arasında yakın dayanışma ve işbirliğini oluşturarak hizmet kalitesi ve verimliliği yükseltmek, sektörde yer alan şirketlerin güçlenerek dünyaya açılmaları ve dış pazarlarda rekabet edebilmelerini sağlamak amacı ile 26 Haziran 2002 tarihinde kurulmuştur.

TELKODER, yurttaşlarımızın en ileri ve en ucuz haberleşme olanaklarına kavuşması, ülkemizin uluslararası arenada büyük bir haberleşme merkezi olabilmesi için serbestleşme ve rekabeti savunan işletmecilerin derneğidir.

TELKODER, alanının en önemli sivil toplum kuruluşlarından biri olarak önemli gördüğü konularda inceleme ve araştırmalar yapmakta, elde ettiği sonuçları rapor haline getirerek yayınlamaktadır. Ödemeli Yayıncılık Platformu (ÖYP) sektörü, çok önemli olmakla birlikte, henüz ülkemizde gerekli büyümeye kavuşturulmamıştır. Bu konuda yapılması gereken düzenlemeler mevcuttur.

TELKODER'in birleştiriciliği ve liderliğinde bu konuda çalışma yapmak üzere TELKODER bünyesinde bir Ödemeli Yayıncılık Platformu (ÖYP) Komisyonu kurduk. Bu komisyonda TELKODER üyesi olan D-Smart'ın yanı sıra, TELKODER üyesi olmayan TNet ve Turkcell İnteraktif de bulunmaktadır.

Ödemeli Yayıncılık Platformu hizmetleri ile ilgili düzenlemeler hayata geçirilirken, ÖYP sektörünün yapısının bozulmaması da mutlaka dikkate alınmalıdır. Raporumuzda, bu amaca yönelik olarak, ÖYP sektörünün iyileşmesi için yapılacak olan düzenlemelere yönelik öneriler getirilmiştir.

Yusuf Ata ARIAK

TELKODER

Yönetim Kurulu Başkanı

KOMİSYON BAŞKANINDAN...

TELKODER olarak bu çalışmaya başlarken ülkemizde Ödemeli Yayıncılık Platformlarının sorunlarını bir araya getiren herhangi bir çalışma olmadığı dikkatimizi çekmişti. Yayıncılık, içerik üretimi fevkalade önemli kavramlar olduğu ve hatta dev bir sektör olduğu yadsınamaz bir gerçek. Bu sektör yakınsamanın etkisi ve kullanıcı tarafındaki elektronik cihazların çeşitlenmesi ile önemini hızlandırarak arttırmaktadır. Teknolojik gelişmede ve dolayısıyla ülkemizin gelişmesinde büyük önemi haiz olan ödemeli yayıncılık platformlarının dünyadaki rakiplerinden geri kalmaması da gerekmektedir.

Ülkemizdeki Ödemeli Yayıncılık Platformu hizmetleri ile ilgili ve ÖYP sektörünün daha güçlü bir hale gelmesi için ihtiyaç duyduğu ve acilen atılması gereken adımlar mevcuttur. En kısa süre içerisinde atılması gereken bu adımların neler olduğu ve ilgili düzenlemelerin yapılması halinde sonuçlarının ülkemize ne gibi getirilerinin olacağını vurgulamaktayız. TELKODER olarak bu ihtiyaç çerçevesinde kurduğumuz ve başkanlığını yürüttüğümüz ÖYP komisyonun yaptığı, yapacağı çalışmaların ülkemiz ekonomisine ve iş gücüne faydalı olacağı kanaatindeyiz.

Tüm bu yukarıda sayılanları dikkate alarak komisyonumuzca işbu rapor oluşturulmuştur. Komisyonumuz faaliyetlerine devam etmeyi ve gelecekte de ödemeli yayıncılık platformlarının gelişebilmesi, halkımızın daha nitelikli ve verimli olarak bunlardan yararlanması için çalışmalar yürütmeyi amaçlamaktadır.

Gelişen gündem ve değişen düzenlemelere uygun olarak bu rapor uygun aralıklarla güncellenecektir. Çalışmanın sektörümüze hayırlı olmasını dileyerek emeği geçen tüm çalışma grubu üyelerine ve dernek çalışanlarına teşekkür ederim.

YÖNETİCİ ÖZETİ

Ödemeli Yayıncılık Platformu, ÖYP (Pay TV), sayısal yayıncılık teknolojilerini temel alarak yayın yapan, abonelik sistemi veya kullanıcı esaslı çalışan, televizyon programlarını belli bir ücret karşılığında izleme imkânı veren ticari bir hizmettir. İnternetin de yaygınlaşması ile birlikte, her geçen gün daha da fazla hayatımıza girmektedir. Yapılan araştırmalar göstermektedir ki, yakın gelecekte internete bağlanabilecek tüm cihazlar üzerinden bu tür sayısal yayıncılık hizmetleri verilebilecektir.

Bu bağlamda, ÖYP konusu TELKODER'in daha önce hazırlamış olduğu İnternet Tabanlı Hizmetler (ITH/OTT) rapor ile doğrudan ilişkilendirilebilecek olduğundan, iki raporun birlikte ele alınması, konunun anlaşılması hususunda daha faydalı olacaktır. Bu raporda, ÖYP sektörünün içinde bulunduğu dört sıkıntıya dikkat çekilmiştir. Bu sıkıntılar ile ilgili önerilen çözüm başlıklarını listelersek;

- ✱ "Yüksek Vergilendirme" rejiminden vazgeçilmesi
- ✱ "Haksız Kullanım ve İletimlerin" önüne geçilmesi
- ✱ "E-Fatura" imkânının ÖYP Sektörüne de tanınması
- ✱ "Telif Hakları" sorunlarının giderilmesi

olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu raporla birlikte belirtilen hususlarla ilgili eylem planının oluşturması ve ÖYP (Pay TV) Sektörü sorunlarının çözümü için birlikte hareket edilmesi için bir adım atılmıştır. TELKODER'in birleştiriciliğinde tesis edilen ÖYP (Pay TV) Komisyonu bu görevi üstlenmiştir.

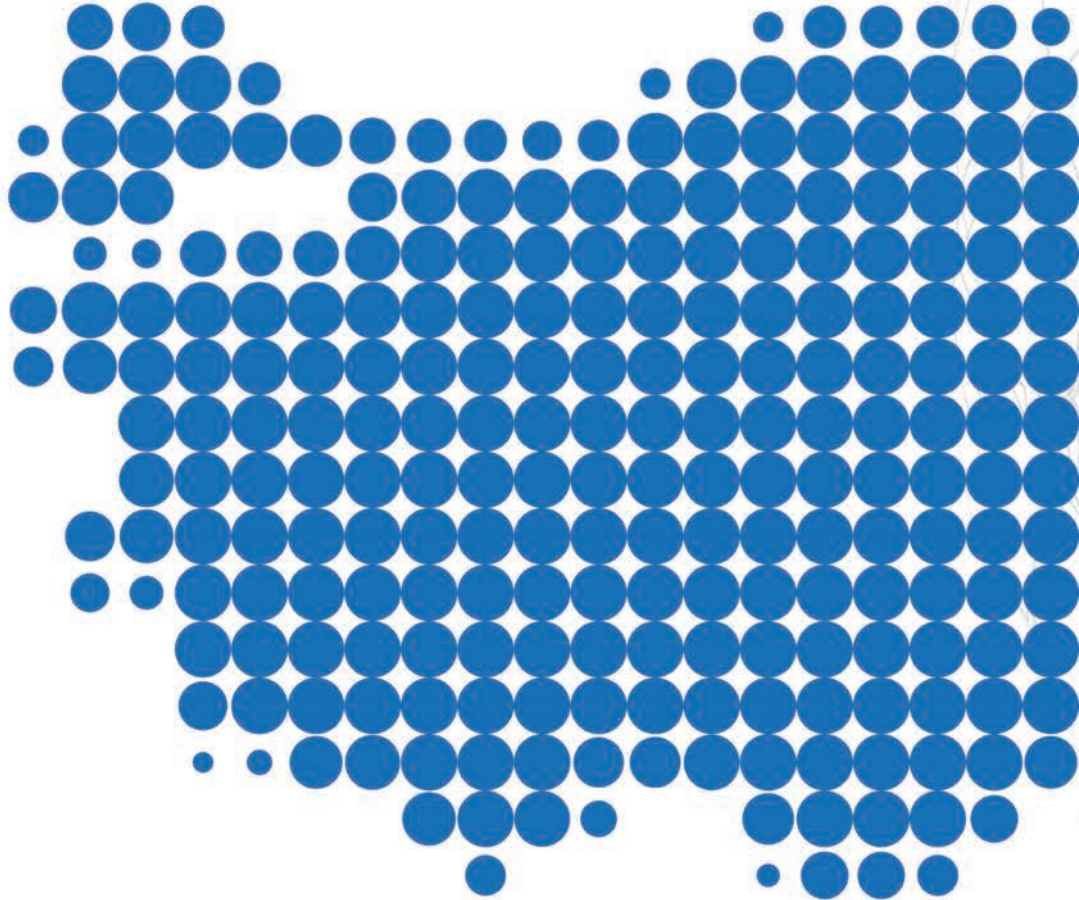
ÖYP komisyonunun yaptığı çalışmaların bir ayağı ve sonucu olan bu raporda, Platform işletmecilerinin yaşadığı sorunlar ve vatandaşlarımızın daha iyi nasıl hizmet alabilir sorularının üzerinde durulmuştur. Elinizde bulunan bu çalışma, bu sorulara verilen cevapları ve en kısa süre içerisinde uygulanması gerekenleri ihtiva etmektedir. Raporda vurgulanan gerekli düzenlemelerin yapılmasıyla ÖYP sektörünün istenilen pazar büyüklüğüne ulaşabileceği tarafımızca düşünülmektedir.

KISALTMALAR

ÖYP	Ödemeli Yayıncılık Platformu - Pay TV
STB	Set Üstü Cihazı
DVB	Sayısal Video Yayıncılığı
LNB	Düşük Gürültü Bloklı Çevirici
İTH	İnternet Tabanlı Hizmetler - OTT
WWW	Dünya Çapında Ağ
LAN	Yerel Alan Ağı
İTÜ TV	İstanbul Teknik Üniversitesi Televizyonu
TRT	Türkiye Radyo Televizyon Kurumu
PTT	Posta ve Telgraf Teşkilatı
RTYK	Radyo Televizyon Yüksek Kurulu
RTÜK	Radyo Televizyon Üst Kurulu
FCC	Federal İletişim Komisyonu

İÇİNDEKİLER

Ülkemizde Televizyon Yayıncılığı (A).....	01
Televizyon Yayıncılığında Yeni	
Teknolojiler (B).....	03
Ödemeli Yayıncılık Platformu Tanımı (B.1)	
Ödemeli Yayıncılık Platformu Hizmetleri (B.2)	
Dünyada Durum (B.3)	
Türkiye’de Durum (B.4)	
Ödemeli Yayıncılık Sektöründe Sorunlar	
Ve Çözüm Önerileri (C).....	12
Vergilendirme (C.1)	
Haksız Kullanım ve İletim (C.2)	
E-Fatura (C.3)	
Telif Hakları (C.4)	
Sonuçlar (D).....	25

A. ÜLKEMİZDE TELEVİZYON YAYINCILIĞI

İlk Türk televizyon kanalı İTÜ TV 1952 yılında yayına başlamıştır. Daha sonra bir devlet kurumu olan TRT tarafından 1968 yılında ulusal televizyon yayıncılığı başlamıştır. 1972 yılından itibaren hızla gelişen televizyon yayıncılığı 1977 yılına gelindiğinde televizyon yayınları Türkiye nüfusunun %81,5'ine, yüz ölçümün %60'ına ulaşmıştır. Dünyada renkli televizyon yayınına 1964 yılında geçilmiştir. Fakat Türkiye'de ancak 1984 yılında renkli yayına geçilebilmiştir.

1980'lerde hızla gelişen uydu teknolojisinin dünyada iletişim alanına getirdiği yenilikler Türkiye'yi de etkisi altına alarak yayıncılık alanında önemli değişime neden olmuştur. Uydular üzerinden TV yayıncılığı o yıllarda PTT tarafından TRT aracılığı ile yapılmıştır. 21 Mart 1984 tarihinde PTT'nin sorumluluğunda Ankara Gölbaşı Yer İstasyonundan Atlantik üzerinde bulunan Intelsat uydusu ile yurt dışına ilk televizyon yayını yapılmıştır. 1986 yılında ise Intelsat uydusundan tüm Türkiye'ye yayın yapılmaya başlanmıştır. Konuyla ilgili yapılan çalışmaların başlangıcında Türkiye, uluslararası uydu işletme kuruluşları olan Intelsat ve Eutelsat'a üye olmuştur¹.

1990'lı yıllar Türkiye'de özel televizyon şirketlerinin yayın hayatına başladığı yıllar olmuştur. Star TV, Ağustos 1989'da Liechtenstein'de kurulan Magic Box Incorporated AG adlı şirket üzerinden 1 Mart 1990 tarihinde yayınına başlamıştır. Fakat 1982 Anayasası'nın 2954 sayılı Türkiye Radyo ve Televizyon Kanunu'na göre Türkiye'de radyo ve TV kurma hakkı devlet tekelindeydi. Devlet tarafından kurulan TRT dışında herhangi bir özel televizyonun kurulması yasaktı. Bu nedenle, Star'ın yayına başlaması üzerine, RTYK, Magic Box ve bu şirketin Eutelsat F5 uydusundan taşıyıcı kiralamasına aracılık eden PTT aleyhine Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunmuştur. RTYK'nın bu başvurusu, Savcılığın, Star TV'nin CNN ya da BBC gibi yabancı kanallardan farklı olmadığına karar vermesiyle sonuçsuz kalmıştır².

Anayasal ve yasal düzenlemeler oluşturulana kadar, başka özel televizyon kanalları da yayın hayatlarına başlamışlardır. Ocak 1992'de Teleon, Mart 1992'de Show TV, Ekim 1992'de Kanal 6, Kasım 1992'de HBB, Ocak 1993'te Flash TV, Nisan 1993'te TGRT, Eylül 1993'te ATV, Kasım 1993'te Cine 5 ve Aralık 1993'te Kanal D yayın hayatlarına başlamışlardır. Bu durum birçok özel televizyon kanalının yayın hayatına başlamasından ancak 4 yıl sonra yasal bir dayanağa kavuşturulabilmiştir. Nisan 1994'de kabul edilen 3984 sayılı Radyo ve Televizyon

Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanun'la birlikte özel radyo ve televizyon yayıncılığı resmiyet kazanmış ve RTYK yerine RTÜK kurulmuştur. RTÜK, yayın durdurma ve frekans tahsisi gibi yetkilerle sahiptir.

Ülkemizde uydu platform hizmetinin başlangıcı olarak kabul edilebilecek ilk hizmet Cine5 tarafından başlamıştır. Uzun bir süre Türksat üzerinden şifreli yayın yapan Cine5'e ilaveten 1997 yılında Maxi TV ve Supersport kanalları kurulmuştur. 2000'li yıllara doğru futbol maçlarının yayın haklarını alan Cine5 üye sayısını 700 bin'e çıkarmıştır. 2006'da şifresiz yayına geçmiştir. Ülkemizdeki ikinci örnek ise, 1999'da Teleon'un, Türkiye 1. Futbol Ligi maçlarını yayınlamak için şifreli futbol kanalı olarak kurulması ile başlamaktadır. 1999-2000 ile 2000-2001 futbol sezonunun ilk yarısında bu ligi canlı olarak yayınlayan Teleon taahhütlerini yerine getirmeyince yayın hakları elinden alınmıştır³. Türkiye'de en çok hizmet alınan platformlardan birisi uydu olarak karşımıza çıkmaktadır. Türkiye'de 2009 yılı sonunda televizyon kullanıcılarının %50'ye yakını uydu (%15'i ödemeli servisler, ÖYP) platform hizmetleri almaktaydı⁴.

1990 yılında Star TV'nin Eutelsat F-5 uydusu üzerinden başlayan yayını ile yeni bir dönem başlamıştır. Bu gelişme, özel televizyonculuğun geleceği adına önemli bir hamle olmuştur. 1994 yılında ilk Türk uydusu Türksat-1A fırlatma sırasında düşmüş ancak aynı yıl Türksat-1B ve 1996 yılında Türksat-1C uyduları başarıyla işletilmeye başlanmıştır. Bu uyduları takiben seneler içerisinde birçok uydu atılmıştır ve şuan Türksat 5A uydusunun 2016'da yörüngeye oturtulması planlanmaktadır⁵. 2000 yılından sonra çok hızlı bir gelişim gösteren uydu üzerinden radyo ve televizyon yayıncılığı, uydu yayın maliyetlerinin düşmesi sebebi ile Türksat ve diğer uydular üzerinden daha fazla yerel radyo ve televizyon yayın yapmaya ve önümüzdeki yıllarda da gelişmeye devam edecektir.

1 rtuk.org.tr/Icerik/DownloadReport/3760

2 acikarsiv.ankara.edu.tr/browse/375/668.pdf

3 11. Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Şurası Haberleşme Çalışma Grubu Raporu

4 <http://mavise.obs.coe.int/country?id=32>

5 <http://www.aa.com.tr/tag/238556--yerli-uydu-yapimi-2016-da>

6 http://www.academia.edu/1466693/The_Turkish_Competition_Authority_s_Decision_of_Anten_Inc._and_a_Regulatory_Perspective_on_the_Turkish_Digital_Video_Broadcasting_Terrestrial_Market_DVB-T

B. TELEVİZYON YAYINCILIĞINDA YENİ TEKNOLOJİLER

Bu konuda iki tür teknolojiden bahsedilebilmektedir. Birinci tür teknoloji olan analog yayıncılıkta, en eski televizyonlarla bile uyumlu olduğu için ek bir donanıma gerek duyulmadan yayınlar izlenebilmektedir. Fakat tek frekansta tek kanal bulunabilmektedir. Bu durum da kıt kaynak olarak kabul edilen frekansın daha da sınırlı hale gelmesine neden olmaktadır. Ayrıca, bu teknolojide, görüntü kalitesi düşük olmakta ve tam netlik sağlanması mümkün olmamaktadır.

İkinci tür teknoloji ise sayısal yayıncılıktır. Bu teknoloji, aynı frekansta birçok kanalı izleme imkânı sunmaktadır. Sayısal yayıncılıkta, görüntü kalitesi ve netlik yüksek olmakta, hatta her geçen gün ilerleyen teknolojiyle netlik daha da artmaktadır. Bu teknoloji ile programlama yaparak veya programlama yapmadan veri iletimi sağlanabilmektedir. Analog teknolojiye göre bir diğer farklılık ise sayısal teknolojinin etkileşimli TV yayıncılığına imkân vermesidir (Durdur, kaydet, geri-sar izle vb.). Eski televizyonlar analog donanıma sahip olduklarından sayısal video yayıncılığından yararlanabilmeleri için çeşitli TV alıcılarına ihtiyaç duymaktadırlar. Bunlara STB denmektedir. Yeni nesil televizyonlarda bu kod çözücü cihaz içinde bulunmaktadır⁶.

Sayısal yayıncılık için dünyada çeşitli sayısal yayıncılık standartları mevcuttur. Bunlar DVB, ATSC, ISDB VE DTMB ve DMB olarak adlandırılmaktadırlar. Ülkemiz DVB standartlarını benimsemiştir.

B.1. Ödemeli Yayıncılık Platformu (ÖYP) Tanımı

İnternetin hayatımıza girmesi ve teknolojideki büyük değişimler, özellikle taşınabilir cihaz teknolojisindeki gelişmeler birçok şey gibi televizyon yayıncılığının kapsamını da tamamıyla değiştirmiş ve farklı boyutlara taşımıştır. ÖYP, yukarıda bahsedilen sayısal yayıncılık teknolojilerini temel alarak yayın yapan, abonelik sistemi veya kullanıcı esaslı çalışan, televizyon programlarını belli bir ücret karşılığında izleme imkânı veren ticari bir hizmettir.

Ülkemizde ÖYP kapsamında hizmet veren ilk kuruluş, ilettiği şifreli yayılar ile Cine 5 olmuştur ve onu sırasıyla Teleon, Maxi TV ve Supersport takip etmiştir. Günümüzdeki gelişmeler ile birlikte ÖYP sektöründe hizmet veren şirketlerin görünümü de değişmiştir. Bundan dolayı sadece televizyon yayıncılığı yapanlar değil aynı zamanda internet ve mobil sektörde hizmet veren katılımcılar da bu sektöre dâhil olmaya başlamışlardır. 2015 yılı itibariyle Türkiye’de ÖYP

sektöründe hizmet veren kuruluşlar; D-Smart, TTNNet, Turkcell Superonline, Millenicom, Vodafone, Digitürk, Filbox ve Türksat'tır.

B.2. ÖYP Hizmetleri

Televizyonculuğun analog yayıncılıktan sayısal yayıncılığa geçiş serüveni ve internetin hızının artıp, yaygınlaşması ÖYP hizmetlerinin de çeşitlenmesine yol açmıştır. ÖYP kapsamındaki hizmetleri toplam 6 kategoride değerlendirebiliriz.

✱ Uydu Platform Hizmeti

Haberleşme uydularından geçirilen yayın sinyallerini kullanarak televizyon programlarını ileten bir sistemdir. Sinyaller genellikle uydu çanağı ve LNB olarak adlandırılan bir parabolik reflektör anten aracılığıyla alınır. Daha sonra bir uydu alıcısı ve akıllı kart⁷ televizyon izlemek için istenilen televizyon programı çözer. Alıcılar STB ya da dâhili bir televizyon alıcısı olabilir. Uydu platformu, özellikle karasal televizyon veya kablolu televizyonun olmadığı bölgelere geniş bir hizmet ve kanallar yelpazesi sunmaktadır. Ülkemizde Uydu Platform Hizmeti sunan işletmeciler; Digitürk, D-Smart ve Filbox'dır.

✱ Kablolu TV Hizmeti

Televizyon programlarını koaksiyel kablolar aracılığıyla radyo frekansı üzerinden veya fiber optik kablolar aracılığıyla ışık sinyalleri üzerinden iletir. Radyo programlama, yüksek hızlı internet, telefon ve benzer hizmetleri de bu kablolar aracılığıyla sağlanabilir. Ülkemizde Kablolu TV hizmeti sunan tek aktif işletmeci Türksat Teledünya'dır.

✱ Mobil TV Hizmeti

Akıllı telefonlar üzerinden televizyon ve video içeriğine erişim sağlayan bir platformdur. Yayınlar, ÖYP hizmeti içeren cep telefonu ağları (mobil internet bağlantısı, Wi-Fi...) aracılığıyla ya da karasal televizyon istasyonları aracılığıyla ulaşmaktadır. Sayısal yayın standartları veya özel Mobil TV yayın formatları kullanılabilir. Ülkemizde Mobil TV Hizmeti sunan işletmeciler; Digitürk Dilediğin Yerde, D-Smart BLU, TTNNet Tivibu GO, Turkcell TV+, Türksat Teledünya ve Vodafone TV'dir.

✱ Web TV Hizmeti

Üretilen televizyon içeriğinin, WWW aracılığıyla yayınlanması anlamına gelmektedir. İnternet TV'nin tanımı farklı olsa da böylede adlandırılabilir bu hizmet, internete bağlanılan her yerden bilgisayar aracılığı ile televizyon yayınlarını izleme imkânı sağlar. Ülkemizde Web TV Hizmeti sunan işletmeciler; D-Smart BLU, , TTNNet Tivibu GO, Turkcell Superonline Turkcell TV+, Millenicom Doping Box, Türksat-Teledünya ve Digitürk-Dilediğin Yerde'dir.

✱ IPTV Hizmeti

İnternet protokolü üzerinden LAN gibi paket anahtarlama ağı ile veya geleneksel karasal, uydu sinyali ve kablolu televizyon formatları yerine geniş bant internet bağlantısı aracılığıyla yayınları ileten bir sistemdir. İndirilen içeriklerin aksine, IPTV doğrudan kaynağından bir medya akışı sunar. Yayınların izlenebilmesi için STB gerektiren teknolojidir. Ülkemizde IPTV Hizmeti sunan işletmeciler TTNNet Tivibu ve Turkcell TV+'dır.

✱ Smart TV Hizmeti

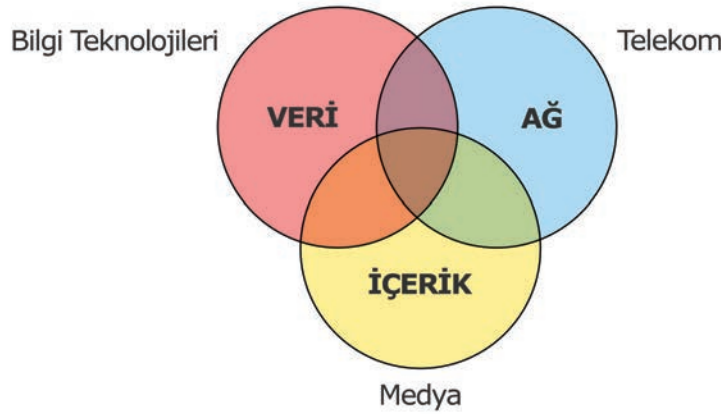
Bazen bağlı TV⁸ veya melez TV⁹ olarak adlandırılan, Web 2.0 özelliklerini barındıran, internet ile bütünleşmiş bir sisteme sahip bir hizmettir. Çevrimiçi interaktif medya, ITH, talep edilen medya içeriğinden faydalanma ve ev ağına erişebilme özelliklerine sahiptir. Bilgisayar, televizyon setleri ve STB arasındaki teknolojik yakınsamanın en güzel örneğidir. Ülkemizde Smart TV Hizmeti sunan tek işletmeci TTNNet Tivibu GO'dur.

ÖYP hizmetinin alt dalları olarak nitelendirilebilecek üç hizmetten daha kısaca bahsedilebilir. A la carte ödemeli yayın; Müşterilerin sadece seçtiği kanallar üzerinden fiyatlandırılma modelini ifade eder¹⁰. İzle ve Öde; Müşterilerin sadece bir tek veya zaman sınırlı görüntüleme için bir kerelik ödeme gerektirmesini ifade eder¹¹. Bedava İzle; Bir kerelik ödeme yapılarak alınan şifre çözme kartları üzerinden izlenebilen platformu ifade eder¹².

ÖYP hizmetlerinden Mobil TV, Web TV ve Smart TV, ITH kapsamında değerlendirilebilecek hizmetlerdir. Bu noktada, ÖYP kapsamında değerlendirilen ve 6 kategoride toplanan bu hizmetlerden bahsetmişken bir alt başlık olarak Teknolojik Yakınsama kavramından da bahsedilebilir.

Teknolojik Yakınsama, telekomünikasyon yakınsama, ağ yakınsama ya da sadece yakınsama, tek bir ağ içinden birden fazla iletişim hizmetlerini geçirmek için kullanılan ve gelişmekte olan telekomünikasyon teknolojileri tanımlamak için kullanılan ağ mimarisine denmektedir (Şekil 1). Bu özellikle farklı teknolojilerin yakınsamasını içerir. Örneğin çoğu akıllı telefonda olduğu gibi telefon ve veri iletişimi için bulunan ortak ara yüzler ile telefon görüşmeleri yapmak ve internette arama yapmak mümkündür.

ITU, yakınsamayı “geçmişte ayrı teknoloji, piyasa ya da politikalarla tanımlanmış endüstri yapılarını bir araya getiren (bütünleşmiş) teknolojik, hukuki, pazara ilişkin ya da düzenleyici kapasite” olarak tanımlamaktadır¹⁴.

Şekil 1-Yakınsamanın Genel Gösterimi¹³

2000 yılının Nisan ayında Digiturk’ün yayına başlaması ile uydu platform hizmetinin günümüz tanımlarına uygun şekli hayata geçmiştir. Eutelsat 7A uydusu üzerinden ve bazı kanallarının da Türksat 4A uydusu üzerinden yayını bulunmaktadır. Bu platformda 407 televizyon ve 70 radyo kanalı yer almaktadır¹⁵. D-Smart, 2007 yılının Şubat ayında uydu platform şirketi olarak yayına başlamıştır. Yayınlarını Türksat 3A ve Türksat 4A uyduları üzerinden yapmaktadır. Toplam olarak 504 televizyon ve 73 radyo kanalı yayınlanmaktadır¹⁶.

7 Smart kart

8 Connected TV

9 Hybrid TV

10 http://en.wikipedia.org/wiki/A_la_carte_pay_television

11 <http://en.wikipedia.org/wiki/Pay-per-view>

12 http://en.wikipedia.org/wiki/Pay_television#Free-to-view

13 http://www.tk.gov.tr/kutuphane_ve_veribankasi/raporlar/arastirma_raporlari/dosyalar/yakinsama.pdf

14 itu.int/osg/spu/youngminds/2007/essays/PapadakisSteliosYM2007.pdf

15 <http://www.digiturk.com.tr/kanal/tumkanallar>

16 <http://www.dsmart.com.tr/Kanallar/Kanal-Listesi>

17 <http://www.turksatkablo.com.tr/Destek-Servisler>

Kablolu TV hizmeti veren Türksat Teledünya, Türksat Kablo altyapısı üzerinden Kasım 2008 yılında yayına başlamıştır. Kablo TV yayını Türkiye’de 22 ilde bulunmaktadır. Bu platformda, 173 televizyon ve 12 radyo kanalı yer almaktadır¹⁷. Kablolu yayın hizmeti işletmeciliği yetkilendirmesine sahip 25 işletmeci bulunmakla birlikte sadece Türksat aktif olarak faaliyet göstermektedir. Görev Sözleşmesi kapsamında kablolu yayın hizmeti sunan Türksat’ın 2014 yılı dördüncü çeyreği itibarıyla toplam kablo TV abone sayısı 1.176.126 olup Teledünya markasıyla sunulan sayısal kablo TV abone sayısı 692.896 olarak gerçekleşmiştir.

			2013-1	2013-2	2013-3	2013-4	2014-1	2014-2	2014-3	2014-4
DIGITÜRK	Yurtiçi	İmzalanan Abonelik Sözleşmesi Sayısı*	2.603.571	2.599.565	2.676.119	2.679.894	2.666.395	2.655.593	2.714.626	2.725.837
		İmzalanan Abonelik Sözleşmesi ile Hizmet Alan Kullanıcı Sayısı**	2.869.292	2.877.170	2.957.884	2.963.161	2.956.344	2.957.205	3.019.947	3.032.761
		Ödemeli TV Abone Sayısı***	2.792.713	2.801.378	2.851.407	2.847.561	2.861.141	2.868.398	2.938.414	2.942.643
	Yurtdışı	İmzalanan Abonelik Sözleşmesi Sayısı*	82.494	80.546	83.508	82.982	83.070	80.809	81.323	80.042
		İmzalanan Abonelik Sözleşmesi ile Hizmet Alan Kullanıcı Sayısı**	349.506	346.189	344.126	365.349	348.176	319.128	296.517	294.309
D-SMART	Yurtiçi	İmzalanan Abonelik Sözleşmesi Sayısı*	1.518.597	1.539.570	1.587.937	1.631.850	1.644.249	1.656.836	1.682.406	1.700.453
		İmzalanan Abonelik Sözleşmesi ile Hizmet Alan Kullanıcı Sayısı**	1.523.009	1.544.058	1.592.722	1.636.762	1.649.191	1.669.284	1.708.716	1.730.236
		Ödemeli TV Abone Sayısı***	908.522	938.467	1.000.459	1.036.429	1.032.710	1.018.799	1.036.999	1.048.960
	Yurtdışı	İmzalanan Abonelik Sözleşmesi Sayısı*	33.364	33.453	33.745	33.869	33.754	34.945	35.332	35.330
		İmzalanan Abonelik Sözleşmesi ile Hizmet Alan Kullanıcı Sayısı**	33.368	33.465	33.759	33.887	33.773	34.945	35.546	35.544
FILBOX	Yurtiçi	İmzalanan Abonelik Sözleşmesi Sayısı*	-	-	-	-	-	361	1.110	3.125
		İmzalanan Abonelik Sözleşmesi ile Hizmet Alan Kullanıcı Sayısı**	-	-	-	-	-	361	1.110	3.125
		Ödemeli TV Abone Sayısı***	-	-	-	-	-	361	1.110	3.125

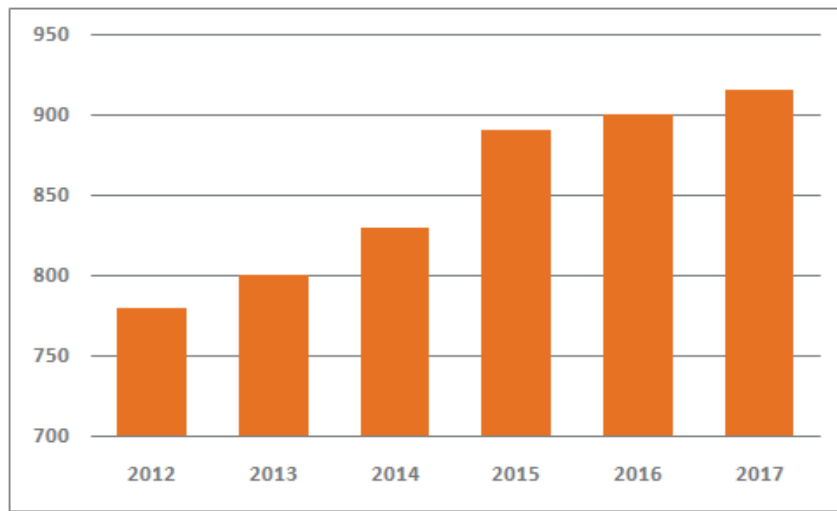
Şekil 2-Uydu platform hizmetleri abone ve kullanıcı sayıları¹⁹

BTK dördüncü çeyrek Pazar verilerine göre (Şekil 2) uydu platform hizmetleri kapsamında aktif olarak faaliyet gösteren Digitürk ve D-Smart isimli işletmecilere, 2014 yılı ikinci çeyreğinden itibaren Filbox isimli yeni bir işletmeci daha katılmıştır¹⁸. 2014 yılı dördüncü çeyreği itibarıyla bu alanda yetkilendirilmiş diğer işletmecilerden TNet 289.496, Superonline ise 60.065 aboneye sadece

IPTV hizmeti sunmaktadır. Ayrıca Millenicom Doping Box hizmeti 2015 yılı nisan ayı sonu itibarıyla 2.448 aboneye ulaşmış durumdadır.

B.3. Dünyada Durum

Dünyada ÖYP hizmetleri kapsamında değerlendirilebilecek ilk televizyon yayıncılığı karasal teknolojide, 1970'li yılların sonunda SelecTV, ONTV, SuperTV ve Wometco Home Theater gibi kanallar ile ABD'de başlamıştır. Fakat bu servisler 1980'li yıllarda kablolu yayınlara geçilmesiyle birlikte ortadan kalkmıştır. Avrupa'da ise 1984 yılında yayına başlayan Fransız Canal+ televizyonu ile ÖYP yayıncılığına başlanmıştır. 1990'lardan itibaren yaygınlaşmaya başlayan sayısal yayıncılık, zaman içerisinde ABD'de ve Avrupa'da yeni kanalların ve platformların kurulmasıyla devam etmiştir.

Şekil 3-Dünya genelinde ÖYP hizmeti kullanan hane sayısı(milyon hane)²⁰

Avustralya da Foxtel, Optus TV ve TransACT en büyük ÖYP hizmeti veren kuruluşlardır. Bu şirketlerin verdikleri hizmetler bölgelere göre değişiklik göstermektedir. Örnek olarak, Foxtel bazı yerlerde kablolu bazı yerlerde uydu hizmeti vermektedir. Yeni Zelanda da ise Sky Network TV uydu ve Vodafone da kablolu platform hizmeti vermektedir. Şekil 3'te görülebileceği gibi ÖYP hizmeti alan hane sayısının 2017 yılında 1 milyar dolaylarında olması beklenmektedir.

18 http://www.tk.gov.tr/kutuphane_ve_veribankasi/pazar_verileri/ucaylik14_3.pdf

19 http://www.tk.gov.tr/kutuphane_ve_veribankasi/pazar_verileri/ucaylik14_4.pdf

20 Informa 2013 - <http://www.amdocs.com/vision/market-insight/documents/paytv-retention-growth.pdf>

21 Informa 2013 - <http://www.amdocs.com/vision/market-insight/documents/paytv-retention-growth.pdf>

22 <https://www.abiresearch.com/press/worldwide-pay-tv-subscribers-to-exceed-11-billion->

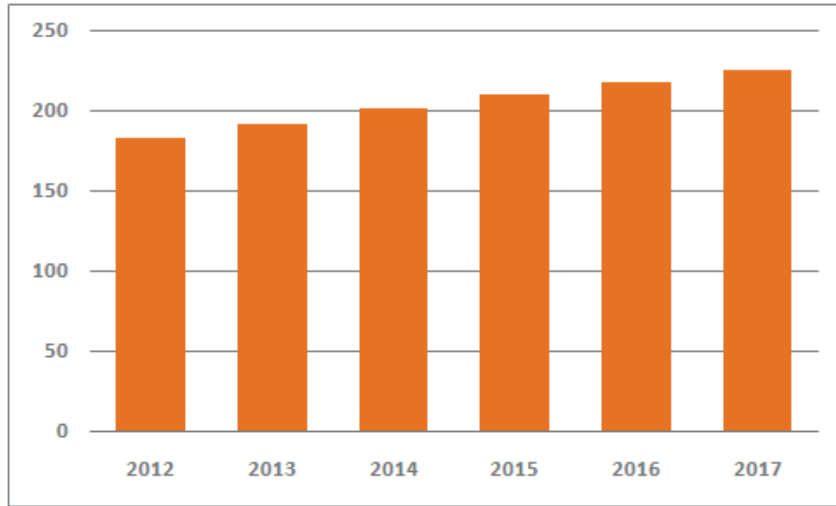
23 digitaltvresearch.com/ugc/press/108.pdf

24 http://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/global/Documents/Technology-Media-Telecommunications/dttl_TMT_Predictions-2014-lc2.pdf

25 <http://www.rekabet.gov.tr/File/?path=ROOT/1/Documents/Uzmanl%C4%B1k+Tezi/tez72.pdf>

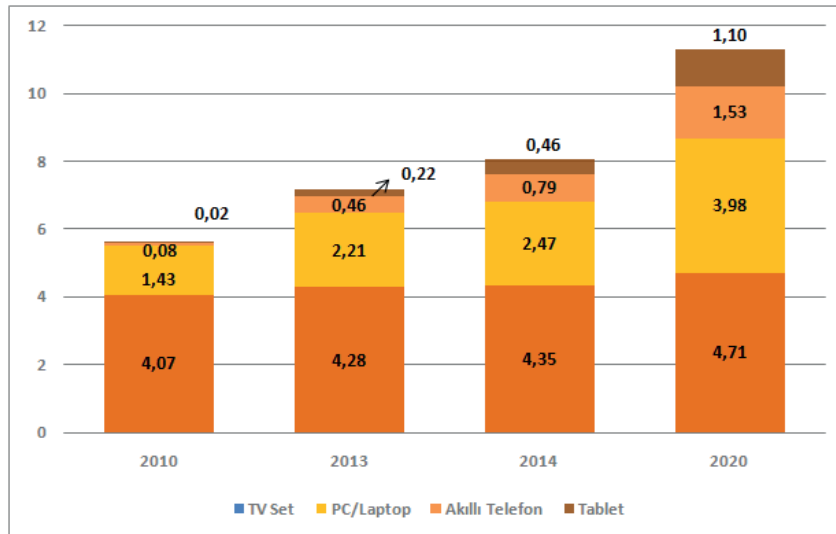
26 www.rtuk.org.tr/Icerik/DownloadReport/3760

27 Televizyon yayıncılığında çok sayıda karasal yayın hizmetinin bir veya birden çok sinyal haline gelecek şekilde birleştirilmesi yöntemidir.

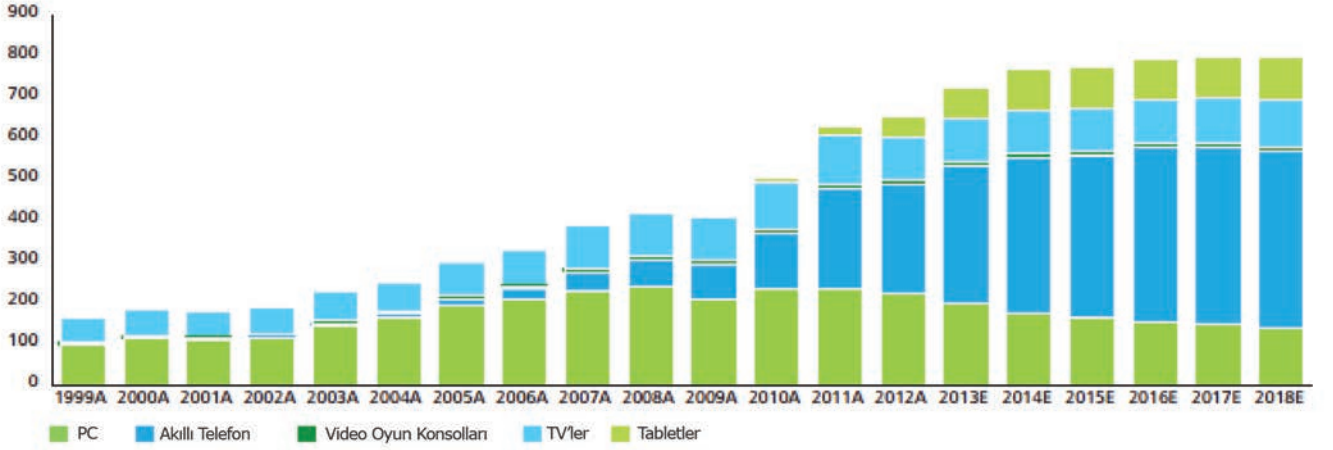
Şekil 4-Dünya genelinde ÖYP gelirleri(milyar\$)²¹

Bununla birlikte artış yaşanması beklenen ÖYP gelirlerinin 2017 yılında 250 milyar \$'a ulaşması beklenmektedir (Şekil 4). Araştırmalar²², 2019 yılına gelindiğinde ise küresel ölçekte ÖYP hizmetini kullanan abone sayısının 1,1 milyar rakamını geçeceğini öngörmektedir.

Şekil 5-Dünyada televizyon ve video izlenebilen cihazlar (milyar adet)²³

Şekil 5 ve Şekil 6'dan da anlaşılacağı gibi televizyon ve video izlenebilen cihazlarda meydana gelen artışların ÖYP sektörüne olumlu yönde de katkı sunacağı aşikârdır. Bu da bize 2019 yılı için öngörülen rakamların doğruluğu konusunda ipucu vermektedir. Bu veriler ÖYP sektörünün ne kadar önem arz ettiğini ve televizyonculuğun hangi yöne doğru büyüyeceğini açıkça göstermektedir.

Şekil 6-Dünyada televizyon ve video izlenebilen cihaz gelirleri (milyar \$)²⁴

Dünyada televizyon yayıncılığı yapan şirketlere uygulanan yasal düzenlemeler geçerliliğini çok kısa bir zaman içerisinde yitirmektedir. Kanun koyucuların bu teknolojik gelişmeler karşısında en az etkilenebilecek bir yasal düzenlemeyi nasıl yapacakları ciddi bir tartışma konusudur.

Avrupa Birliği'nde uygulanan medya politikalarıyla ulaşılmak istenen sonuçlar şunlardır; Çoğulculuk, insanların yeni ürün ve hizmetlere ulaşmalarını ve pazarların girişlere açık tutulmasını sağlamak ve Kültürel çeşitliliği sağlamak²⁵. Bu bağlamda yapılan düzenlemeler aşağıda olduğu gibi sıralandırılabilir.

- ✱ Roma Antlaşması
- ✱ Avrupa İnsan Hakları ve Temel Özgürlükleri Koruma Sözleşmesi 10. Maddesi
- ✱ Avrupa Parlamentosu ve Konseyi'nin Erişim, Yetkilendirme, Çerçeve, Evrensel Hizmet, Rekabet Direktifleri
- ✱ Avrupa Sınır Ötesi Televizyon Sözleşmesi
- ✱ Sınır Tanımayan Televizyon Direktifi
- ✱ Sınır Tanımayan Görsel-İşitsel Medya Hizmetleri Direktifi

ABD'de radyo ve televizyon yayıncılığı devlet eliyle başlamadığından, düzenleyici kuruluşlar ve düzenleme kavramıyla daha önce tanışmışlardır. 1934 yılında çıkarılan İletişim Yasası'yla FCC kurulmuştur.

B.4. Türkiye'de Durum

Türkiye'de televizyon yayıncılığının düzenlenmesi ve denetlenmesi için aşağıdaki gibi kanun ve yönetmelik bulunmaktadır²⁶.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasa'sının 133. Maddesi
6112 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayın Hizmetleri Hakkında Kanun
5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu
Radyo ve Televizyon Yayınlarının Esas ve Usulleri Hakkında Yayıncı Kuruluşların İdari ve Mali Yapıları Hakkında Yönetmelik
Lisans Yayın İzni Şartları Hakkında Yönetmelik
Karasal Ortamda Yayında Olan Radyo ve Televizyon Kuruluşlarından Alınacak Televizyon Kanal ve Radyo Frekans Yıllık Kullanım Ücretlerine İlişkin Yönetmelik
Radyo ve Televizyon Kuruluşları Kanal veya Frekans Tahsisi Şartları ve Bunlara İlişkin İhale Usulleri ile Yayın Lisansı ve İzni Yönetmeliği

Bu mevzuatlar ile birlikte işletmecilerin çeşitli konularda yükümlülükleri de bulunmaktadır. Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu tarafından elektronik haberleşme hizmetlerini sunmak üzere yetkilendirilen platform işletmecileri ve yayın hizmeti iletimi yapan altyapı işletmecileri; yayın hizmetleri yönünden 6112 sayılı Kanun hükümlerine tabidir. Yayın hizmetlerinin iletimi faaliyetlerine ilişkin uyulması gereken idari, mali ve teknik şartlar RTÜK tarafından belirlenir.

Platform işleten kuruluşların yükümlülükleri, çok sayıda yayın hizmetini bir veya birden fazla sinyal haline getirerek uydu, kablo ve benzeri ortamlardan şifreli/şifresiz olarak iletimini sağlayan kuruluştur. Mevzuatta belirtilen koşullara uygun yayın hizmeti vermeyen işletmecilerin yayın iletim yetkisi iptal edilir ve bu durum Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumuna bildirilir.

Yayın iletim yetkisi, iletim yetkisi, multipleks²⁷, platform ve alt yapı işletmecisi kuruluşlar ile televizyon yayın hizmetlerini iletebilmeleri için RTÜK tarafından verilen yetkilendirme belgesidir.

Yayın lisansı, teknolojik yakınsama nedeniyle bazı zorlukları beraberinde getirmektedir. Belli bir altyapı üzerinden sunulan hizmet için lisans alınması gerekirken, aynı hizmetin başka bir altyapı üzerinden sunulması durumunda hiç bir düzenleme yapılamamaktadır. Daha önce beş yıl ile sınırlandırılmış yayın lisans süreleri, 6112 sayılı Kanun ile on yıla çıkarılmıştır²⁸.

28 www.rtuk.org.tr/Icerik/DownloadReport/3760

29 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu

30 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu

31 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu

32 5369 sayılı Evrensel Hizmet Kanunu

33 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu

34 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu

35 3093 sayılı Türkiye Radyo-Televizyon Gelirleri Kanunu

36 5846 sayılı Fikir Ve Sanat Eserleri Kanunu

37 Uluslararası Yatırımcılar Derneği 33 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu

34 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu

35 3093 sayılı Türkiye Radyo-Televizyon Gelirleri Kanunu

36 5846 sayılı Fikir Ve Sanat Eserleri Kanunu

37 Uluslararası Yatırımcılar Derneği

C. ÖDEMELİ YAYINCILIK SEKTÖRÜNDE SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

ÖYP sektöründeki gerekli düzenlemeler, TELKODER başkanlığında toplanan ÖYP komisyonunda kararlaştırıldığı üzere dört başlıkta ele alınmaktadır.

C.1. Vergilendirme

Vergilerin düzenlemelerdeki yerinden bahsedecek olursak, iletişim sektöründe vergi oranlarındaki yükseklik ve çeşitlilik hususunda görüş birliği olduğu yadsınamaz bir gerçektir. Vergilendirme hususundaki düzenlemeler toplam yedi kanunda toplanmış durumdadır.

Bunlar, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu, 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu, 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu, 5369 sayılı Evrensel Hizmet Kanunu, 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu, 3093 sayılı Türkiye Radyo-Televizyon Gelirleri Kanunu ve son olarak 5846 Fikir ve Sanat Eserleri Kanunudur. Aşağıdaki tablolarda bu vergilendirmeler ayrıntılı olarak görülebilmektedir.

Kablo TV, Uydu TV, IPTV Hizmeti Üzerinden

Vergi Kalemi	Matrah	Oran
Katma Değer Vergisi ²⁹	Hizmet Bedeli	%18
Özel İletişim Vergisi ³⁰	Hizmet Bedeli	%15

Kablo TV, Uydu TV, IPTV Hizmeti Veren İşletmeci Üzerinden

Vergi Kalemi	Matrah	Oran
BTK masraflarına katkı payı ³¹	Net satış hasılatı	%0,35
Evrensel hizmet fonu ³²	Net satış hasılatı	%1

Kablo TV, Uydu TV, IPTV Alıcı Cihazları Üzerinden

Vergi Kalemi	Matrah	Oran
Özel Tüketim Vergisi ³³	Ürün bedeli (Gümrükte)	%6,7
Katma Değer Vergisi ³⁴	Ürün bedeli	%18
Bandrol ³⁵	Ürün bedeli	%10
Kültür Bakanlığı Kesintisi ³⁶	Ürün bedeli (Gümrükte)	≤%3

Vergilerin çeşitliliği ve yüksekliği konusunda birçok rapor ve analiz yayınlanmıştır. Bunlardan YASED³⁷ raporunun en önemli sonucu şu cümleler ile özetlenmektedir;

✱...iletişim sektöründeki yüksek vergiler sektöre yapılan yatırımların önünde bir engel teşkil etmektedir... (sayfa 31)

✱ ...bilgi toplumuna geçiş sürecinde ortaya konulan telekomünikasyon alt yapısının oluşturulması ve yüksek erişim oranlarına ulaşma hedeflerinin yerine getirilmesinin önünde en büyük engellerden biri olarak iletişim hizmetlerine uygulanan vergilerin bulunduğu görülmektedir. (sayfa 34)

YASED'in raporunda da belirtildiği üzere, iletişim sektörünün SWOT tablosu analizi sonucunda ve denek sorgulamaları sonucunda %68 ile yüksek vergi oranları zayıf yanların en başında yer almaktadır³⁸.

Vergilerin yüksek oranlar içermeleri sebebiyle sektörün büyümesi ve yaygınlığının artması önünde engel teşkil ettiği şüphesizdir. Dünyada iletişim hizmetlerine uygulanan vergiler ile ülkemizde uygulanan vergiler karşılaştırıldığında, Türkiye'de hem uygulanan vergilerin çok çeşitli ve karmaşık olduğu hem de vergilerin çok yüksek oranlarda uygulandığı görülmektedir. Dünyada kullanım maliyeti üzerindeki vergi oranı ortalama %20'ler seviyesinde iken ülkemizde %33 oranındadır.

1999 yılında yaşadığımız deprem ile geçici olarak hayatımıza giren Özel İletişim Vergisi o tarihten bu yana devam ederek kalıcı duruma getirilmiştir. Zamanında yaşanan felaketin neden olabileceği ekonomik krizi önlemek amacıyla getirilen bu vergi daha sonraki yıllarda internet hizmet bedellerinde %5 seviyelerine kadar çekilmiştir. Ancak uydu iletim hizmetlerindeki vergi yükü olduğu gibi bırakılmıştır. Bu yüksek vergiler bilgi ekonomisinin önemli bir bölümünü oluşturan iletim sektörünü olumsuz yönde etkilemekte ve bunun nihai etkisini de tüketici çekmektedir. Bu vergilerin son tüketiciye ulaşan ürünün fiyatında yaptığı artış nedeniyle, bilginin büyük kitlelere ulaşmasının önündeki en önemli etmenlerden biri olarak 2015 yılında halen varlığını sürdürmektedir. Bu konuda Maliye Bakanlığı tarafından yapılması gereken yeni bir vergi reformuna ihtiyaç duyulmaktadır.

Platform hizmetlerinde vergilerin kullanım yaygınlığına etkisinden dolayı AB'de

%63, Doğu Avrupa ülkelerinde %50'ler seviyesinde olan penetrasyonun ülkemizde ancak %30'lar seviyesinde kaldığı tahmin edilmektedir. Hatta Doğu Avrupa ülkelerinde 2017 itibarıyla %61 seviyesine ulaşılması beklenmektedir (~71 Milyon haneye).

Bu bilgiler ışığında öneriler ve yapılması gerekenleri şöyle sıralayabiliriz,

1. Ülkemizde abone fatura matrahı üzerinden³⁹ alınmakta olan toplam %33'lük (KDV+ÖİV) verginin kademeli olarak düşürülmesi devletin vergi gelirlerinin eğilim kontrolünü sağlayacağı değerlendirilmektedir. Bu kapsamda 3 yıllık bir zaman kesitinde iki adımlık bir senaryonun makul olacağı düşünülmektedir. İlk adım olarak 5 puanlık bir düşüşle KDV ve ÖİV toplamının %28'e düşürülmesi, ikinci adım olarak ise KDV ve ÖİV toplamının %23 seviyesine indirilmesi.

2. Maliyeden bazı işletmeciler tarafından alınan muktezalar ile Özel İletişim Vergisinin ödenmediği görülmektedir. Örneğin bir GSM şirketinin aldığı muktezada: "...yapılan içerik satışı elektronik haberleşme hizmeti olmadığından sunulan bu hizmetler dolayısıyla alınan içerik bedelleri, aboneleriniz adına düzenlenecek faturalarda ayrıca gösterilmek kaydıyla ÖİV'ye tabi tutulmayacaktır..." denilmektedir. Bu tür uygulamaların tüm içerik yayını yapan şirketlerce yapılabilmesi doğru olacağı kanaatindeyiz. Yani aboneden elde edilen gelirlerin (tarifesinin) içerik ve iletim olarak ikiye ayrılarak içerik üzerinden ÖİV uygulanmaması doğru olacaktır.

3. Ülkemizde platform işletmecilerinin yayınlarının izlenebilmesi için kullanılmakta olan alıcı cihazları⁴⁰ üzerinden ithalat aşamasında gümrük girişinde alınmakta olan Özel Tüketim Vergisi, Bandrol ve Kültür Bakanlığı kesintilerinin toplamı %19,7'dir. Kültür bakanlığı (%3) kesintisinin tamamıyla kaldırılması gerektiği kanaatindeyiz. Bandrol ve Özel Tüketim vergilerinin toplamının ise %16,7'den %10 seviyesine çekilmesinin makul olacağı kanaatindeyiz.

4. Ülkemizde uydu ve internet üzerinden yayın yapmakta olan yurtdışı platformlar ücreti mukabilinde izlenmektedir. Bu ödenmekte olan ücretler üzerinden ülkemizdeki ruhsatlı platformlar aracılığıyla alınan ve devlete vergi olarak ödenen vergiler ödenmemektedir. Bu durum sektörde haksız rekabete yol açmasının yanı sıra ülkemizin vergi geliri elde edememesine de yol açmaktadır. Sürekli denetimler ile piyasada açık bir şekilde satılmakta olan akıllı kartların toplatılması ve internet üzerinden yayın yapmakta olanlara ise erişimin yasaklanmasının gerektiği düşünülmektedir.

C.2. Haksız Kullanım ve İletim

Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de yayın platformlarının temel girdisi içeriklerdir. Dolayısıyla, söz konusu içeriklerin yayın platformlarının yasal satış ve pazarlama kanalları dışında tüketiciler veya ticari işletmeler tarafından izinsiz ve hukuka aykırı olarak kullanılması, iletilmesi veya çoğaltılması Pazar açısından çok büyük risk teşkil etmektedir.

Söz konusu haksız kullanım ve iletimlerin başlıca iki değişik görünüm şekli bulunmaktadır.

✱ Dolandırıcılık ve Kaçak Abonelikler

Bilindiği üzere, yayın platformlarının satış ve pazarlama yapabilmesi, kapalı bir izleyici grubuna sunulan içeriklerin, üçüncü kişilere kapatılması ve şifrelenmesi yoluyla mümkün olmaktadır. Bu da, STB'lerin kullanılması ve yazılım geliştirmeleriyle bütünleşmiş bir sistemin varlığına ihtiyaç duymaktadır.

Dünyada ve ülkemizde en yaygın dolandırıcılık yolları Dreambox STB'ler ve yayınların internet üzerinden paylaşılmasıyla gerçekleştirilmektedir. Paylaşımı sağlayanlar kaçak üyelik yapmakta ve internet üzerinden ücret tahsil etmektedir.

Bu sorunla mücadele etmek bakımından yeterli yasal zemin bulunmakla birlikte, yargısal çözümler yavaş yürüdüğünden, sektörün hızı ve dinamizmiyle uyumsuz bir görüntü oluşmakta, bu ihlali yapanların belki ancak % 1'i cezalandırılabilmektedir.

Bu sorunla ilgili olarak alınması gereken tedbirlerin daha çok teknik tedbirler olabileceğini düşünmekle birlikte, bu tür dolandırıcılık yolları ile mücadele konusunda platformların ortak bir çalışma gurubu ve ekipler oluşturabileceği ve birlikte mücadele edebileceğini düşünüyoruz.

✱ Haksız Umuma İletimler

Haksız umuma iletimlerin de çok değişik yollarla gerçekleştirildiğini görmekteyiz. Platformlar tarafından yayınlanan içerikler kopyalanarak internette tamamen kontrolsüz bir şekilde ve çok değişik mecralardan iletilmektedir. Bu iletimlerle ilgili hukuki tedbir alınabilmesi de zamana bağlı olduğundan yeterli olamamaktadır. Örneğin; bir canlı yayın sırasında birçok yerde yasadışı iletim gerçekleştirilmekte ve bu iletimlerin canlı yayın bitmeden sona erdirilmesi gerekmektedir.

Ancak, tüm bunların zamanında sonlandırılabilmesi hukuki imkanlar dahilinde olmadığından teknik yeterliği olan ve belki de bünyesinde hacker istihdam eden teşebbüslerle ortak çalışarak bazı tedbirler alınması ve Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı'nın da sürece dahil olması düşünülebilir.

Yine, bireysel kullanım amacıyla tahsis edilen STB'ler ve yayınlar, izinsiz bir şekilde ticarethanelerde umuma iletme konu yapılabilmektedir. Bu sorunla ilgili olarak yasalar, platform işletmecilerini yeterince korumamakta ve gerekli yükümlülükleri yerine getirememektedir. Konuyla ilgili olarak 5846 sayılı Kanun'a hüküm ilave edilerek, ihlalin yükümlülüklerinin yerine getirilmesi gerekmektedir.

Haksız kullanım ve iletim konularında bahsedilen bu başlıklardan anlaşılacağı gibi sektör için ciddi sorunlar barındıran bu konular hakkında gerekli düzenlemelerin BTK-TİB ve Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının girişimleri tarafından yapılması beklenmektedir.

C.3. E-Fatura

Maliye Bakanlığı'nın e-faturalama hizmetlerine ilişkin 2008 yılında başlayan uygulaması kapsamında şu anda sadece 6 telekomünikasyon şirketi Avea, TTNNet, Türkcell, Türk Telekom, Vodafone ve Türksat abonelerine e-fatura gönderebilmektedir.

E-fatura hizmeti uygulamalarına ilişkin 397 sayılı Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği, 5 Mart 2010 tarih ve 27512 sayılı Resmi Gazete de yayımlanmış, 21 Şubat 2013 tarih ve 28566 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan değişiklik ile kapsamı genişletilmiştir. Söz konusu Tebliğ'de yer alan düzenlemeler uyarınca, e-fatura uygulaması "Elektronik Fatura Kayıt Sistemi (EFKS)" sistemine kayıtlı bulunan tüzel ve gerçek kişilerin birbirlerine e-fatura kesmesine imkân tanıyan bir uygulama haline gelmiştir.

Diğer yandan, Maliye Bakanlığı ile protokol imzalamış olan yukarıda sayılan 6 firma hiçbir şarta bağlı olmaksızın tüm abonelerine e-fatura gönderebilmektedirler. Diğer birçok firma Maliye Bakanlığı'na protokol imzalayarak söz konusu 6 firma ile aynı şartlarda e-fatura gönderme talebinde bulunmuşlardır, ancak bu başvurulara olumlu cevap alınamamıştır. Bu nedenle açılmış olan davaları kazanan işletmeciler olmasına rağmen olumlu bir gelişme sağlanamamıştır.

Yukarıda bahse konu Tebliğ'in 8. maddesinde pilot uygulama kapsamında yetkilendirilmiş olan şirketlerin söz konusu yetkilerinin devam edeceği düzenlenerek, rekabette eşitsiz bir durum yaratılmıştır.

Tebliğ'in 8. maddesinde yer alan düzenlemeye dayanarak telekomünikasyon sektöründe hizmet sağlamakta olan operatörler arasında gerçekleştirilen bahse konu ayrımcılığın aşağıdaki nedenlerle pek çok açıdan sakıncalı olduğu kanaatindeyiz. Elektronik Haberleşme Kanunu'nun "İlkeler" başlıklı 4. maddesi uyarınca, elektronik haberleşme hizmetlerine ilişkin düzenlemelerde aşağıdaki hususlara dikkat edilmesi gerekmektedir.

İlkeler

MADDE 4 - (1) Her türlü elektronik haberleşme cihaz, sistem ve şebekelerinin kurulması ve işletilmesine müsaade edilmesi, gerekli frekans, numara, uydu pozisyonu ve benzeri kaynak tahsislerinin yapılması ile bunların düzenlenmesi Devletin yetki ve sorumluluğu altındadır. İlgili merciler tarafından elektronik haberleşme hizmetinin sunulmasında ve bu hususta yapılacak düzenlemelerde aşağıdaki ilkeler göz önüne alınır:

- a) Serbest ve etkin rekabet ortamının sağlanması ve korunması.
- b) Tüketici hak ve menfaatlerinin gözetilmesi.

...

d) Aksini gerektiren objektif nedenler bulunmadıkça veya toplumdaki ihtiyaç sahibi kesimlere özel, kapsamı açık ve sınırları belirlenmiş kolaylıklar sağlanması halleri dışında, eşit şartlardaki aboneler, kullanıcılar ve işletmeciler arasında ayırım gözetilmemesi ve hizmetlerin benzer konumdaki kişiler tarafından eşit şartlarla ulaşılabilir olması.

e) Bu Kanunda aksi belirtilmedikçe ya da objektif nedenler aksini gerektirmedikçe, niteliksel ve niceliksel devamlılık, düzenlilik, güvenilirlik, verimlilik, açıklık, şeffaflık ve kaynakların verimli kullanılmasının gözetilmesi.

...

j) Elektronik haberleşme hizmetlerinin sunulmasında ve bu hususlarda yapılacak düzenlemelerde tarafsızlığın sağlanması..."

Bu kapsamda değerlendirildiğinde, operatörler arasındaki rekabet ortamını olumsuz bir şekilde etkileyen, aslen eşit şartlarda hizmet sunması gereken operatörler arasında ayrıma sebep olan ve işletmecilerin tüketiciler tarafından iletilen talepleri karşılayamamasına neden olan bu uygulamanın söz konusu

kanun maddesi hükümlerine aykırı olduğu tartışmasıdır.

İşletmeciler, rekabete açılan telekomünikasyon sektöründe kendilerine bir yer edinebilmek için ciddi bir çaba sarf etmektedirler. Telekomünikasyon sektöründe yer alan yukarıda adları sayılan işletmecilerin e-fatura göndermelerine imkân tanınırken, daha az aboneye sahip olan işletmecilere bu imkânın sağlanmıyor olması, bir kısmı sektörde etkin piyasa gücüne de sahip olan işletmecilerle rekabet etme imkânını özellikle aşağıdaki nedenlere ortadan kaldırmaktadır.

✱ Basılı ve e-fatura arasında maliyetler ve aboneye ulaşma oranları (basılı faturada %70 seviyelerinde) açısından farklar bulunmaktadır. Basılı faturanın maliyeti ile düşük ulaşma oranları nedeniyle gerçekleştirilemeyen tahsilâtlar, işletmecileri maddi açıdan ve operasyonel anlamda ciddi sıkıntıya sokmaktadır.

✱ E-fatura, aboneler tarafından tercih edilen bir uygulama olduğundan; birtakım operatörlerce sağlanan bu hizmetin işletmeciler tarafından sağlanamıyor olması, abonelerin farklı işletmecilerle çalışmayı tercih etmesine neden olabilmektedir.

Bu nedenlerle, sektörde eşit şartlarda etkin bir rekabet ortamı tesis edilebilmesini ardından, e-fatura uygulamasının yalnız yukarıda sayılı 6 şirket ile sınırlandırılmaması, diğer işletmecilere de eşit imkânların sağlanması için BTK, Maliye Bakanlığı ve Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının girişimde bulunulması gerekmektedir.

C.4. Telif Hakları

Uluslararası Sözleşmelerde yer alan düzenlemeler ile ilgili, meslek birlikleri tarafından çeşitli sosyal platformlarda sık sık "Avrupa'da faaliyet gösteren meslek birliklerinin ana gelirlerini uydu ve kablo platform işletmecilerinden "yeniden iletim" nedeniyle alınan ücretlerin oluşturduğu, ülkemizde de aynı ücretlerin alınması gerektiği" vurgulanmaktadır. Bu nedenle, uluslararası sözleşmelerde yer alan düzenlemelerin doğru biçimde yorumlanması ve AB uygulamalarının ülkemizde emsal olup olamayacağının incelenmesi önem arz etmektedir.

Meslek birlikleri, Avrupa uygulamalarının emsal alınması amacıyla davalarda, konuyla ilgili imzalanan Bern Sözleşmesi, Roma Sözleşmesi ve ASÖT Sözleşmesi ile 93/83/AET sayılı konsey direktifini delil olarak ileri sürmektedirler.

Uluslararası sözleşme hükümlerinde yer alan "yeniden iletim" tanımlarından, söz konusu eylemin ancak yayıncı kuruluşlar tarafından gerçekleştirdiği

anlaşıldığından, yayıncı statüsünde olmayan platform işletmecilerinin “yeniden iletim” eyleminden sorumlu tutulması mümkün değildir.

✱ Avrupa Sınır Ötesi Televizyon Sözleşmesi⁴¹

Madde 2 - Tanımlar

(a) “İletim”, televizyon program hizmetlerinin genel halk tarafından alınmak üzere kodlu veya kodsuz biçimde kara vericisi, kablo veya her özellikteki uydu aracılığıyla ilk yayımı anlamına gelmektedir. Müstakil talep üzerine çalışan iletişim hizmetlerini içermemektedir;

(b) “Yeniden iletim”, yayıncılar tarafından genel halk tarafından alınmak üzere iletilen tam ve değiştirilmemiş televizyon program hizmetlerinin veya bu hizmetlerin önemli kısımlarının kullanılan teknik yöntemlerden bağımsız olarak alınması ve eşzamanlı olarak iletilmesi anlamına gelmektedir;

(c) “Yayıncı”, genel kamu tarafından alınacak televizyon programı hizmetlerinin düzenlenmesinde editör sorumluluğuna sahip olan ve bunları ileten veya tamamen ve değiştirilmeden bir üçüncü tarafça iletilmelerini sağlayan gerçek ya da tüzel kişi anlamına gelmektedir;”

✱ Edebiyat ve Sanat Eserlerinin Korunmasına İlişkin Bern Sözleşmesi⁴²

11-1/ii. Maddesi - Eser sahipleri “yayınlanan eserin yeniden yayınlanması veya kablo ile herhangi bir şekilde umuma iletiminin kaynak kuruluştan başka bir kuruluş tarafından yapılması bakımından izin verme hususunda” yetkilidir.

✱ İcracı Sanatçılar, Fonogram Yapımcıları ve Yayın Kuruluşlarının Korunmasına Dair Roma Sözleşmesi⁴³

Madde 3 - “Yayın” seslerin yahut resim ve seslerin toplumun yararlanacağı şekilde radyo dalgaları ile yayını, “Yeniden Yayın” bir yayın kuruluşunun yapmış olduğu yayının, diğer bir yayın kuruluşu tarafından aynı anda yayını, ifade etmektedir.”

✱ 93/83/AET sayılı AB direktifi⁴⁴

Ülkemiz için bağlayıcı olmamasına rağmen 93/83/AET sayılı AB direktifi,

davalarda dayanak olarak gösterilmekte, mahkemelerin kararlarını etkilemekte, FSEK değişiklik taslağına esas teşkil etmektedir.

AB sınırları içinde faaliyet gösteren yayıncı kuruluşların ve platform işletmecilerinin faaliyet alanı, kendi ülkeleri ile sınırlı olmayıp tüm Avrupa'ya yönelik olduğundan, sınır ötesi televizyon yayıncılığından kaynaklanan sorunların giderilmesi amacıyla bir takım düzenlemeler yapılmıştır.

Söz konusu direktif, aynı ülke sınırları içerisinde o ülke ile sınırlı olan yayınları kapsamamaktadır. Direktifte düzenlenen "kablo ile yeniden iletim – cable retransmission" fiili, "sınır ötesi" kablo yayınlarıyla ilgilidir. Yani direktif, Fransa'da yayın yapan bir kanalın Fransa'da kablo ile yeniden iletimini düzenlememektedir. Direktifin düzenlediğı husus, Fransa'da yayın yapan kanalın Almanya'da kablo ile yeniden iletilmesidir. Bu nedenle, sadece ülkemiz sınırları içerisinde faaliyet gösteren platform işletmecilerine uygulanması mümkün değildir.

Sektör için olumlu manada yapılabilecek düzenlemeler ise aşağıdaki gibi sıralanabilir.

✱ Fikir ve Sanat Eserleri Kanununda Yer Alan Düzenleme⁴⁵

Meslek birlikleri, FSEK 25, 43 ve 80. Madde hükümlerine dayanarak, platform işletmecilerinden yeniden iletim nedeni ile tazminat talep etmektedirler. Eser sahibinin mali hakları FSEK Madde 20 ve devamında sayılanlarla sınırlı olduğundan, meslek birlikleri ile platform işletmecileri arasında görülmekte olan davaların esasını "İşaret, Ses Ve/Veya Görüntü Nakline Yarayan Araçlarla Umuma İletim Hakkı" başlıklı 25. Madde oluşturmaktadır.

FSEK Madde 25/1'de "Bir eserin aslını veya çoğaltılmış nüshalarını, radyo-televizyon, uydu ve kablo gibi telli veya telsiz yayın yapan kuruluşlar vasıtasıyla veya dijital iletim de dâhil olmak üzere işaret, ses ve/veya görüntü nakline yarayan araçlarla yayınlanması ve yayınlanan eserlerin bu kuruluşların yayınlarından alınarak başka yayın kuruluşları tarafından yeniden yayınlanması suretiyle umuma iletilmesi hakkı".

FSEK Madde 25/2'de "eserin aslı ya da çoğaltılmış nüshalarının telli veya telsiz araçlarla satışı veya diğer biçimlerde umuma dağıtılmasına veya sunulmasına ve gerçek kişilerin seçtikleri yer ve zamanda eserine erişimini sağlamak suretiyle umuma iletimine izin vermek veya yasaklamak hakkı" düzenlenmiştir.

Türksat ile MSG⁴⁶ arasında görülmekte olan davaya ilişkin olarak Yargıtay 11. Hukuk Dairesi tarafından verilen 2010/10171 E. Sayılı kararda, FSEK Madde 25/1’de yer alan “yayın/iletim” ve “yeniden yayın/yeniden iletim” faaliyetlerinin yayıncı kuruluşlar tarafından yerine getirilebileceği; platform işletmecilerinin yayıncı kuruluş olmadıkları, bu nedenle FSEK Madde 25/1 kapsamında “iletim” ve “yeniden iletim” yapmadıkları vurgulanmıştır.

Yargıtay kararında, platform işletmecilerinin, televizyon kanallarının yayınlarını kendi abonelerinden yeni bir umuma ilettikleri belirtilmiş ve platform işletmecilerinin faaliyetlerinin, FSEK Madde 25/2’de yer alan “diğer biçimlerde umuma dağıtım” niteliğinde olduğuna hükmedilmiştir.

✱ Platform İşletmecilerince Meslek Birliklerine Ödenecek Tutar

Platform işletmecilerinin FSEK Madde 25/1 kapsamında yeniden iletimden sorumlu olması durumunda, meslek birliklerinin hazırladığı tarifeler uyarınca 2013 yılı için platform işletmecileri tarafından ödenecek tutarlar aşağıda belirtilmiştir.

FSEK Madde 25/1 uyarınca, Digitürk, D-Smart ve Tivibu tarafından meslek birlikleri ile yapılan sözleşmeler uyarınca 2013 yılında meslek birliklerine ödenen tutarlar aşağıdadır:

İstanbul 4 Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi’nin 2007/71 E. sayılı dosyasından verilen bozma kararının kesinleşmesi halinde, Platform işletmecileri FSEK Madde 25/2 kapsamında “diğer biçimlerde umuma dağıtım” ile sorumlu olacak ve meslek birliklerine, tarifelerin EK C kısmında yapılacak düzenleme kapsamında telif ücreti ödeyeceklerdir.

Meslek birlikleri, söz konusu tarifeyi FSEK Madde 42’de yer alan “Tarifelerin tespit edilmesinde; tarifelerin uluslararası uygulamaların ülkenin ekonomik ve toplumsal koşullarına uygulanabilirliği göz önünde bulundurularak makul seviyede belirlenmesi ile teknolojik alandaki değişimlerin yanı sıra eser, icra, fonogram, yapım ve yayınların yaratıldığı ve kullanıldığı sektörlerin yapısını tahrip edici, üretimi ve kullanımı engelleyici ve genel kabul görmüş uygulamalara zarar verici bir etki yaratılmaması, rekabeti bozucu şartlar oluşturulmaması, yapılan sınıflandırma, ilgili sektörlerdeki ürün fiyatları ve bu sektörlerin gayrisafi milli hasıladaki payı, eser, icra, fonogram, yapım ve yayınların kullanım ve/veya iletim sıklığı, birim fiyat veya götürü usulü ödeme, ödeme planı ve benzeri hususlar

esas alınır.” Hükümleri doğrultusunda belirlemeleri gerekmektedir.

Tarifenin belirlenmesi aşamasında, platform işletmeciliği sektöründe faaliyet gösteren firmalar, yayıncı kuruluşlarla birlikte lobi çalışması yaparak tarife tutarının makul ölçülerde olmasını sağlayabilirler.

✱ RTÜK Mevzuatında Yer Alan Düzenlemeler⁴⁷

6112 Kanununda ve bu kanun çerçevesinde çıkarılan yönetmeliklerde, gerek iletim, gerekse yeniden iletim eylemlerinin yayıncı medya hizmet sağlayıcı kuruluşlara hasredildiği, tereddüde yer bırakmayacak şekilde açık şekilde düzenlenmiştir.

Ancak, FSEK mevzuatının özel kanun niteliğinde olması nedeni ile RTÜK hükümleri ile FSEK hükümleri arasında çelişki olması halinde FSEK hükümleri uygulanacaktır. Bu nedenle, RTÜK mevzuatında yer alan düzenlemeler tek başına platform işletmecileri için yeterli değildir. FSEK mevzuatının da RTÜK mevzuatı ile paralel şekilde değiştirilmesi gerekmektedir.

Yukarıda belirtilen sorunların çözümüne yönelik önerilerden bahsetmek gerekirse, Telif Hakları Genel Müdürlüğü tarafından hazırlanan FSEK değişiklik taslağındaki aleyhe düzenlemelerin RTÜK mevzuatı doğrultusunda düzeltilmesi için çalışmalar yapılması gerekmektedir.

FSEK’te değişiklik yapılmasına ilişkin kanun taslağında yer alan ve 6112 sayılı kanun ve ilgili yönetmeliklerle tamamen çelişkili hükümler içeren maddelerin değiştirilmesi için Telif Hakları Genel Müdürlüğü nezdinde girişimlerde bulunulmuş ancak sonuç alınamamıştır. Taslak⁴⁸ halen Kanunlar Kararlar Daire Başkanlığında olup, bakan değişikliği nedeni ile iade edileceği düşünülmektedir. Taslakta yer alan,

1- ı) Yeniden iletim: Yayınların, kamuya sunulması amacıyla, kablo ya da mikro dalga sistemi de dâhil olmak üzere işaret, ses veya görüntü nakline yarayan araçlarla değişiklik ve kesintiye uğratılmaksızın başka bir kuruluş tarafından eş zamanlı olarak yeniden iletilmesini,” tanımının, “Yeniden iletim: Bir medya hizmet sağlayıcı tarafından sunulan yayın hizmetinin bütününe veya büyük bir bölümünün, kullanılan teknik araç ne olursa olsun, bu kuruluşun yayınlarından alınarak, yayıncı ilgili editoryal sorumluluğu bulunan başka bir medya hizmet sağlayıcı tarafından eş zamanlı olarak değişiklik yapılmadan iletilmesini” şeklinde değiştirilmesi.

2- FSEK 25. Maddede değişiklik öngören taslak maddesine aşığıdaki eklemenin yapılması:

“MADDE 25- Bir eserin, radyo-televizyon, uydu ve kablo gibi telli veya telsiz yayın yapan kuruluşlar vasıtasıyla veya dijital iletim de dâhil olmak üzere işaret, ses veya görüntü nakline yarayan araçlarla yayınlanması ve yayınlanan eserlerin, “yayın üzerinde editoryal sorumluluğu bulunan başka yayın kuruluşları tarafından” yeniden iletilmesi suretiyle umuma iletilmesi hakkı münhasıran eser sahibine aittir.

Eser sahibi, yeniden iletim hakkını devretmesi veya bu hakkı kullanma salahiyetini vermesi halinde dahi yeniden iletimden doğan uygun bedel talep etme hakkına sahiptir. Eser sahibi yeniden iletimden doğan uygun bedel talep etme hakkından feragat edemez. Bir eserin, telli veya telsiz araçlarla gerçek kişilerin, seçtikleri yer ve zamanda, kamunun erişimine sunulması suretiyle umuma iletilmesi hakkı münhasıran eser sahibine aittir.”

3- FSEK 80. Maddede değişiklik öngören taslak maddesine aşığıdaki eklemelerin yapılması:

II- İcracı sanatçıların hakları MADDE 80/A

d) İcralarının veya icra tespitlerinin; radyo-televizyon, uydu ve kablo gibi telli veya telsiz yayın yapan “yayıncı” kuruluşlar vasıtasıyla veya dijital iletim de dâhil olmak üzere işaret, ses veya görüntü nakline yarayan araçlarla yayınlanması veya yeniden iletilmesi suretiyle umuma iletimine,

III- Fonogram yapımcılarının hakları MADDE 80/B

ç) Fonogramın radyo-televizyon, uydu ve kablo gibi telli veya telsiz yayın yapan “yayıncı” kuruluşlar vasıtasıyla veya dijital iletim de dâhil olmak üzere işaret, ses veya görüntü nakline yarayan araçlarla yayınlanması veya yeniden iletilmesi suretiyle umuma iletimine,

IV- Radyo televizyon kuruluşlarının hakları

d) Yayınlarının uydu ya da kablo gibi telli ya da telsiz yayın yapan “yayıncı” kuruluşlar tarafından yeniden iletimine veya her şekilde yeniden yayınlanma suretiyle umuma iletimine,

f) Haberleşme uyduları üzerindeki veya kendilerine yöneltilmiş olan yayın sinyallerinin diğer bir yayın kuruluşu veya "tarafından" kablo operatörü veya diğer üçüncü kişiler tarafından "vasıtasıyla" umuma iletilmesi ve şifreli yayınlarının çözülmesine izin verme veya yasaklama hususunda münhasıran hak sahibidir.

Başka radyo televizyon kuruluşlarının yayınlarından eş zamanlı şekilde yeniden iletimle sınırlı olarak yayın yapan "yayıncı" kuruluşlar bu maddede sayılan haklardan faydalanamazlar.

V- Film yapımcısının hakları

ç) Film tespitlerinin radyo-televizyon, uydu ve kablo gibi telli veya telsiz yayın yapan "yayıncı" kuruluşlar vasıtasıyla veya dijital iletim de dâhil olmak üzere işaret, ses veya görüntü nakline yarayan araçlarla yayınlanması veya yeniden iletilmesi suretiyle umuma iletimine," halinde, yeniden iletimle ilgili FSEK mevzuatındaki belirsizlik ortadan kalkacaktır.

Ancak, gerek "platform işletmecilerinin kendi abonelerinden yeni bir umuma dağıtım yaptıkları" yönünde oluşan içtihadın doğurduğu sakıncaların bertaraf edilmesi gerek, meslek birlikleri tarafından belirlenen tarifelerdeki yüksek ücretlerin makul seviyeye indirilmesi amacı ile henüz hazırlık aşamasında olan kanun tasarısı ile ilgili ortak çalışma yürütülmelidir.

38 2023 Hedefleri Yolunda Bilgi ve İletişim Teknolojileri, Eylül 2012, Sayfa 27

39 Abone kullanımından

40 Receiver

41 http://www.tbmm.gov.tr/tutanaklar/KANUNLAR_KARARLAR/kanuntbmmc077/kanuntbmmc077/kanuntbmmc07703915.pdf

42 http://www.telifhaklari.gov.tr/kaynaklar/bolum_dosyalar/2012_03_18_349175.pdf

43 http://www.telifhaklari.gov.tr/kaynaklar/bolum_dosyalar/2012_03_18_571602.pdf

44 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31993L0083:EN:HTML>

45 FSEK - <http://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.3.5846.pdf>

46 Müzik Eseri Sahipleri Grubu

47 <http://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.6112.pdf>

48 <https://bozbel.files.wordpress.com/2013/01/5846-kanun-dec49fic59fiklik-taslac49fi-haziran-20-06-2012.doc>

D. SONUÇLAR

Platform işletmecilerinin, yukarıda belirtilen hususlarla ilgili eylem planı oluşturması ve ÖYP Sektörünün sorunlarının çözümü için birlikte hareket edilmesi için bir adım atılmıştır. TELKODER çatısı altında kurulan ÖYP Komisyonu bu görevi üstlenmiştir.

ÖYP çalışmalarının bir ürünü olan bu raporda, ÖYP hizmet tanımı yapılarak, ülkemizde yaşanan sorunlar ve çözüm yollarının ortaya konması amaçlanmıştır. Daha iyi bir hizmet verebilmek ve pazarın büyüyebilmesi açısından işletmecilerin yükümlü olduğu bazı düzenlemelerin meydana getirdiği engellemelere dikkat çekilmiştir.

Bu başlıkların net bir şekilde altını çizmek gerekirse;

Yüksek "Vergilendirme" rejiminden vazgeçilmesi
"Haksız Kullanım ve İletimlerin" önüne geçilmesi
"E-Fatura" imkânının ÖYP Sektörüne de tanınması
"Telif Hakları" sorunlarının giderilmesi

Bu dört başlıkta sınıflandırılabilen ÖYP Sektörünün sorunlarının ivedilikle çözümü beklenmektedir. TELKODER öncülüğünde kurulan ÖYP Komisyonu, sektörünün içinde bulunduğu sorunlar ve bu sorunlara dair çözüm önerileri konusunda çalışmalarına devam etmektedir.

Bu bağlamda, raporda bahsedilen eksik mevzuatın, gerekli mevzuat ile değişmesi pazarı her açısından geliştirecek ve ülkemiz ekonomisini gereksiz külfetlerden kurtaracaktır. Bu durum hem ülke ekonomisine hem ÖYP sektörüne olumlu katkıları olacaktır.

ADRES : G.M.K Bulvarı, Şehit Daniş Tunalıgil Sok.
No: 2/34 06570 Maltepe / ANKARA

TELEFON : (+90 312) 232 14 52

FAX : (+90 312) 232 13 80

E-POSTA : serbestlesme@telkoder.org.tr